

George TOFAN

AUREL VLAICU ÎN BUCOVINA

Neamul românesc din Bucovina a avut o frumoasă zi de sărbătoare, o zi de mângâiere și întărire sufletească, ziua în care îndrăznețul aviator român Aurel Vlaicu, aclamat de zeci de mii de oameni, s-a ridicat în nouri, sfidând vântul potrivnic care căuta să-l împiedice în executarea zborului.

Invitat de un cerc de prieteni și cunoscuți, admiratori ai geniului său inventator, și sprijinit de Societatea pentru cultura și literatura română, Vlaicu s-a hotărât să execute un zbor în Cernăuți.

Un comitet de intelectuali a îngrijit de toate pregătirile și duminică, în 21 aprilie, aviatorul făcu un zbor îndrăzneț – după ce cu o zi înainte făcuse un strălucit zbor de probă – care deși nu reuși pînă la fine după cum dorise aviatorul, ne-a umplut inimile de bucurie, mândrie și încredere. Pentru ca să amuțească și cei ce din răutate sau neștiință criticau zborul prim, Vlaicu, conștient de ceea ce poate, a făcut, o săptămînă mai tîrziu, un al doilea zbor – după ce făcuse înainte de acesta iarăși un zbor de probă – care a avut o reușită splendidă, în fața căreia au trebuit să tacă și semeția și răutatea.

Vlaicu, care nu e un simplu pilot, ci și inventatorul aparatului său, e un aviator din cei mai dibaci, mai siguri și mai eleganți. A uimit îndrăzneala cu care a executat primul zbor, cu tot vîntul furios care căuta să-l împiedice în drumul triumfului său, a surprins siguranța cu care a aterizat, în împrejurări deosebit de nefavorabile la primul zbor, dar mai ales a încîntat eleganța neîntrecută a zborului.

Ușurința cu care s-a ridicat Vlaicu de la pămînt la aceste patru zboruri – căci patru a făcut, calculînd și zborurile de probă, care, curios lucru, au fost în ambele rînduri superioare zborurilor principale – numai după un drum de vreo 10-20 metri, apoi siguranța și preciziunea aterizării i-au cîștigat ovațiunile întregului public asistent și – ceea ce e mai interesant – felicitările călduroase ale cunoscătorilor. Au fost zborurile lui Vlaicu un eveniment sportiv de prima importanță pentru Cernăuți și

Bucovina, s-a admirat genialitatea inventatorului, care a construit un aparat superior din multe puncte de vedere tuturor aparatelor mai nouă, și siguranța aviatorului, care cîrmuiește cu atîta destoinicie aparatul său. Pentru noi, românii, zborurile aceste au avut o mare importanță culturală și națională. Pentru noi n-a zburat cine știe ce aviator venit să-și cîștige nume și bani, pentru noi a zburat *un român*, feciorul economului Vlaicu din Bințiști, lîngă Orăștie, și a zburat în fața a cîtorva zeci de mii de oameni, între care erau și sute de acei care ne vorbesc de rău, care ne disprețuiesc, care caută să dovedească altora, ba chiar și unora dintre noi, că suntem un popor inferior, fără cultură, fără calitățile ce se cer unui neam ce aspiră către un viitor. În fața acestora a zburat Vlaicu și, ridicîndu-se triumfător în aer, a simbolizat ridicarea noastră, a însemnat învingerea noastră prin *muncă și răbdare*.

Din inima noastră a dispărut îndoiala, din mintea noastră s-au șters gîndurile negre și în locul lor s-a sălășluit *încrederea* în puterile unui neam care are o mare doză de vitalitate, care-i înzestrat cu strălucite calități care așteaptă să fie trezite, îndrumate, sprijinite și care desigur vor învinge, asigurînd neamului nostru locul ce i se cuvine între neamurile lumii.

Lacrimile de bucurie ce-au izvorît cu prisosință din ochii multor spectatori erau prinosul de dragoste și recunoștință a românilor bucovineni pentru ceasurile de mândrie și bucurie sufletească cu care ne-a dăruit acest distins fiu al neamului nostru, răsărit din talpa neamului nostru, care ne-a dat trecutul nostru glorios și care ne este și nădejdea viitorului nostru.

Să ne trăiască și să înainteze tot victorios pe drumul izbînzilor, care nu sunt numai izbînzile sale, ci și izbînzile întregului neam.

[„Junimea literară” (Cernăuți), An. IX, nr. 5, mai 1912, p. 96]